

Københavns Kommune har desuden oplyst, at der i godkendelsen er et vilkår om, at drift af anlægget ikke må give anledning til luftforurening, lugt- eller støvgener, der af Miljøkontrollen anses for væsentlige, uden for anlæggets skel.

Der er desuden et vilkår om, at Miljøkontrollen, hvis der konstateres væsentlige luftforureningsproblemer eller støvgener uden for anlæggets skel, kan kræve, at der træffes foranstaltninger til afhjælpning af disse.«

Spm. nr. S 1797

Til miljø- og energiministeren (26/5 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Finder ministeren, at det vil være rimeligt, at en boligejer, som får forringet værdien af sin ejendom på grund af forurening fra en nyetableret erhvervsvirksomhed, eksempelvis i form af lugtgener, modtager en erstatning svarende til forringelsen af ejendommens værdi?«

Svar (9/6 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har fuld forståelse for, at en grundejer kan føle, at hans ejendom forringes, hvis der placeres en forurenende virksomhed på nabogrunden.

Plan- og miljøbeskyttelseslovgivningen sikrer imidlertid, at forurenende virksomheder som for eksempel et affaldsanlæg ikke placeres, uden at der er sket en afvejning af en lang række hensyn, hvor organisationer, myndigheder og de omkringboende får lejlighed til at fremføre deres synspunkter.

Et affaldsanlæg skal i henhold til miljøbeskyttelsesloven have en miljøgodkendelse, inden det etableres. Godkendelsen sikrer, at omgivelserne ikke påføres uacceptable gener. Naboerne til anlægget kan påklage afgørelsen til Miljøstyrelsen og Miljøklagenævnet, hvis de mener, at der ved godkendelsen ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til anlæggets omgivelser.

Grundejere kan derimod normalt ikke kræve erstatning, fordi en forurenende virksomhed etableres på naboejendommen efter at have opnået de nødvendige tilladelser. Det må man som grundejer tåle.

Jeg er bekendt med, at Højesteret den 17. marts 1995 tilkendte nogle grundejere erstatning for de ulemper, som de blev påført ved udvidelsen af et rensningsanlæg. Det fremgår dog af dommen, at Højesteret traf afgørelsen ud fra naboretlige grundsætninger og lagde vægt på, at der var tale om ganske særlige forhold. De ulemper, som rensningsanlægget medførte for grundejerne, lå ifølge Højesteret over den grænse, som grundejerne skulle tåle.

Jeg mener ikke, at etablering af forurenende virksomheder generelt skal medføre erstatning til de omkringboende, når virksomhederne er etableret i overensstemmelse med miljølovgivningen, hvor hensynet til omgivelserne er sikret.

Spm. nr. S 1798

Til miljø- og energiministeren (26/5 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvordan sikres beboerne i nærheden af genbrugsanlægget i »Grøften« mellem Amagermotorvejen og Kalveboderne syd for Vejlands Allé mod trafikgener?«

Svar (9/6 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Støjgener fra trafikken på virksomhedens areal kan kræves afhjulpet efter miljøbeskyttelsesloven med udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledning om ekstern støj fra virksomheder.

Københavns Kommune har oplyst, at det er tanken, at etablering af jorddepoter og depoter for forurenende jord skal indbygges som støjvolde.

Kommunen har desuden oplyst, at der ved eventuel ud- og indpramning af materialer til anlæggene på »Grøften« kan ske betydelig reduktion af den tunge trafik til og fra byen. En ladeplads skønnes at kunne reducere den tunge trafik med op til 15.000 transporter om året.

Støjgener fra trafik på offentlig vej er ikke omfattet af miljøbeskyttelseslovens reguleringsmuligheder.